

[Clausager.]

det Regeringens og Rigsdagens Pligt at rette hurtigst muligt, for den er lavet af dem. Saa er der mange, som var kommet i økonomisk Vanskelighed, fordi de i de oppustede Tider havde faaet en større Gæld, end de kunde trække i den nye Tid.

Denne Vanskelighed, som mange der- ved er kommet i, er ret beset den enkeltes egen Skyld, jeg vil ikke sige, at Staten ikke har Medskyld; naar man i lang Tid har haft Højkonjunktur, har Lovgivningsmagten en vis Medskyld, men Selvbestemelsesretten har jo aldrig været frataget Folk, de har selv Hovedskylden, og derfor har Staten ikke Pligt til at gaa ind direkte og afgjort, men kun med Hjælp til Selvhjælp.

Det er ogsaa det, der har præget Venstres Politik, det først og fremmest at lette de offentlige Byrder i Stedet for at hjælpe en Mand til at bære den for store Byrde ved det, Statsministeren i sin Tid kaldte en Krykkekæp, saa at han kan bære bedre. Det er bedre at tage noget af Byrden fra Manden end at hjælpe ham til at bære den for store Byrde.

De Konservative holder paa Told, men det er at give ham Lov til at tage mere, naar han kommer til Vejs Ende. Det rigtige er at lette Byrderne for de erhvervsdrivende, der ikke kan bære dem under de nye Forhold, og ved Siden af at hjælpe dem ved Hjælp til Selvhjælp.

Begge Dele er gjort af Venstres Rege- ring; vi har mindsket Skatterne, og vi har omlagt Skatter paa en saadan Maade, at de bedre kunde taales. Vi har mindsket Formueskatten — den skal jeg sige et Par Ord om —, vi har omlagt visse andre Skatter, f. Eks. har vi forhøjet Tobaksskatten, og vi har mindsket Stempelskatten, denne Skat, som hviler saa urimelig tungt paa de unge Folk, der skal starte. De har i Forvejen ikke saa mange Penge, og det er utl- talende, at Staten tager sin Part af dem. Derfor var det med meget stor Glæde, jeg stemte for at sætte de Afgifter ned til det halve. Lad dem saa betale lidt mere for deres Cigaretter, de er saamænd lige lykkel- lige eller ulykkelige, enten de har røget mange eller faa Cigaretter.

Hvad Formueskatten angaar, var det en tiltrængt Skattenedsættelse, thi vor Formueskat var af en saadan Natur, at den i Krisetider blev farlig for en Formues Be- staaen. Der er en eller anden, der har erindret om, at jeg ikke var ganske tilfreds med den Formueskattelettelse, og jeg har somme Tider hørt en og anden sige, at der var jo nogle, der blev tvunget til at gaa med.

Men jeg vilde have haft en noget større Lettelse i Formueskatten. Thi det er jo nemlig saadan med denne Formue- skattelettelse, at den har gjort Gavn, den var meget bedre end det, vi havde, og jeg begrundede det sagligt set uangribeligt, synes jeg selv, men jeg vilde altsaa have haft Lettelsen noget større, idet den For- mue, der er sunket ned til kun at give 0, 1 eller 2 pCt., efter min Mening faar lovlig lidt Lettelse, og jeg kan i Verden ikke be- gribe, at noget Menneske med koldt Blod holder paa, at den Formue, der er saa van- skeligt anbragt ude i det nødstedte Er- hvervsliv, at den kun giver et saadant Ud- bytte, skal svare samme Skat som den Formue, en Kuponklipper har anbragt sikkert, og som giver 5—6 pCt. Det be- griber jeg ikke.

Lad os sige, at en erhvervsdrivende har 50 000 Kr.; han laaner andre 50 000 Kr. mod Pant eller Kaution eller lignende, dem faar Kapitalisten saa 5½ pCt. af; hans egne sidder ude i den yderste Skyttegrav, han faar maaske 1 pCt. eller 2, men skal dog svare lige saa megen Skat som den anden.

Jeg begriber det ikke, og derfor vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at han faar aldrig i Verden Venstre, saa vidt jeg kender det, med til at lægge mere Skat paa de Formuer, der er saa haardt ramte. Det er urimeligt, det er uretfærdigt at gøre det. Derimod kunde jeg meget godt tænke mig, at man kunde forskyde det saadan, at man lettede mindre højere oppe og stær- kere længere nede, det kan vi tale om.

Jeg slutter mig til mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at Princippet holder vi paa, men man kan tale om Enkelthederne; man har gjort nogle Erfaringer i de to Aar, vi kan se paa det, men det Princip, at den Formue, der er ude i vanskelige Forhold, der er povet for at holde dansk Erhvervsliv i Gang, ikke maa behandles saa haardt som den Formue, der er bombesikkert anbragt og giver sit gode Udbytte, det holder vi paa.

Derfor begriber jeg heller ikke, at den højtærede Finansminister forleden Dag vilde sige, at Formueskattelettelsen, naar man gaar Statistikken igennem, er faldet som en mild Regn paa Godsejerne, mens andre ingen Del faar i den. Hvorfor vil den højtærede Finansminister nedværdige sig til at sige, at naar en Lov er til Gavn for Godsejerne, er det en skidt Lov, men hvis den er til Gavn for Arbejderne, er det en god Lov? Det er dog en mærkelig Tanke at regne efter Stand og ikke efter de enkelte Tilfælde. Og jeg begriber for min Død ikke,